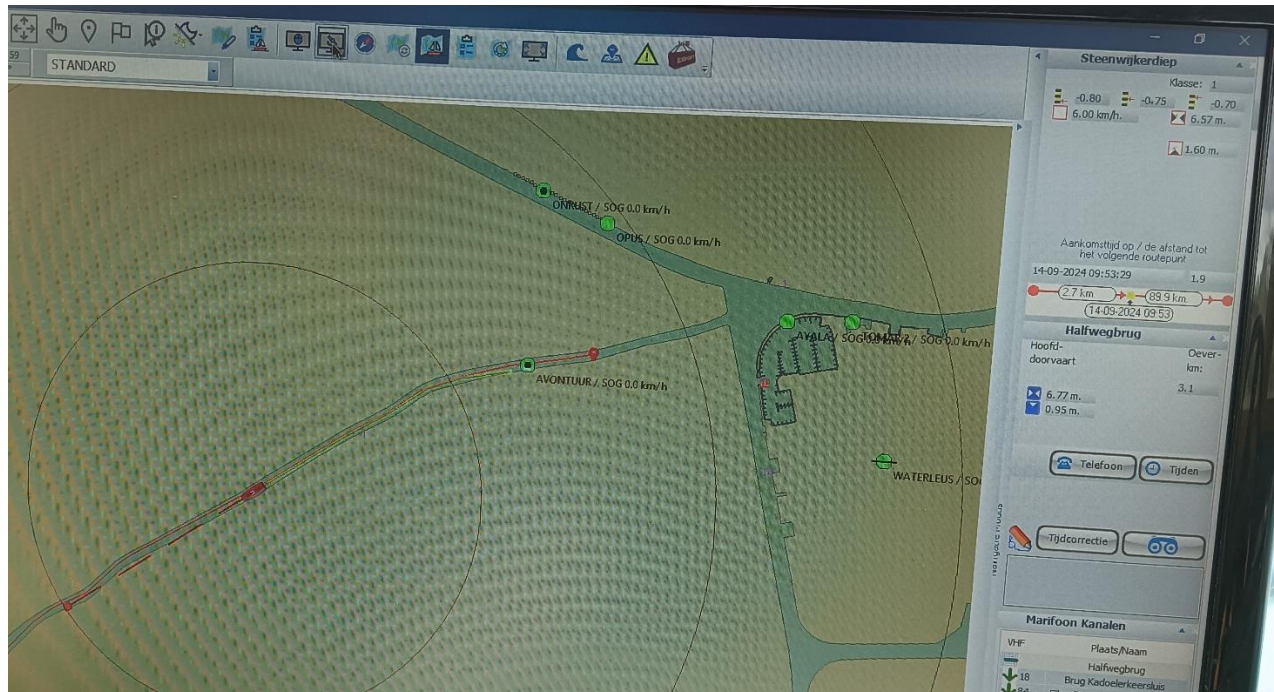

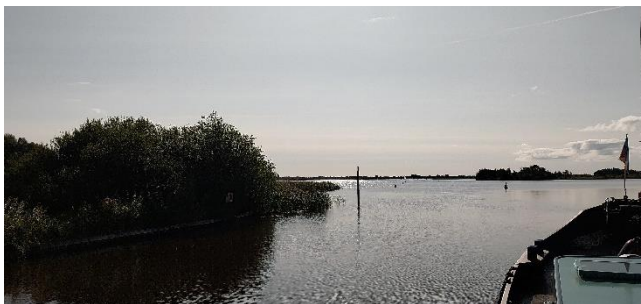
Zaterdag 14 september verlaten we de ligplaats aan de Steenwijkervaart. We worden door Paul en Mariëtta uitgezwaaid.

Het weer is nog prachtig als we richting Blokzijl varen over Steenwijkervaart, de Rietwetering, het Giethoornsemeer en het Vollenhoverkanaal.

De bruggen worden vlot bediend zodat we een rustige tocht maken. Deze kanalen zijn voor ons geschikt om 7 á 8 km/uur te varen.

Omdat de Kabeljauw langer is dan 20 meter zijn er extra verplichtingen aan de uitrusting van het schip. Onder andere is een digitale kaart en AIS (automatisch identificatie systeem) verplicht. Op de foto is de Kabeljauw het rode bootje met de afstandcirkels. Elke cirkel is 500 meter. Onze koers is de rode lijn die voor uit het bootje steekt, hier ongeveer zuidwest. In het midden is de Avontuur, van Paul en Mariëtta zichtbaar. Ze liggen stil want er staan SOG 0,0 km/h bij. (SOG staat voor Snelheid Over de Grond.) In het noordelijker vaarwater is de Onrust van Iede en Jeannette zichtbaar. Ook zij liggen stil. Het AIS systeem geeft dus een beeld op de digitale kaart van de grote schepen, 20 meter of meer, in de omgeving. Naast de digitale kaart en de AIS zijn er nog veel meer verplichtingen maar het gaat te ver om daar nu op in te gaan.

Het Giethoornsemeer

De grote zilverreiger stapt door het weiland.

Het sluisje van Blokzijl

De zwarte wouw jaagt op muizen in de schemering boven onze ligplaats

Kruisspinnen hebben we een beetje te veel aan boord.
Ze zijn toch wel bijzonder om ze zo te zien

Ook de vlieg is een bijzonder, zij het soms lastig, diertje en geliefde prooi voor de kruisspin.

Als we terug fietsen om de bus op te halen komen we door St. Jans klooster waar het kindercorso gaande is, het motto is reizen.

De wereldreiziger

De gevaren van reizen zijn verbeeld in het piratenschip met reddingsboot.

In Blokzijl laten we de Kabeljauw een paar dagen liggen en gaan met de camper naar Zierikzee om een paar duikjes in de Oosterschelde te maken.

We zijn samen met Rik en Marijke en hun labrador Mica.

De jonge sepie, ook wel zeekat, is nog maar enkele centimeters groot.

Sinds enige jaren zijn er zeepaardjes in de Oosterschelde. De kortsnuut zeepaardjes zijn in de meerderheid.

De foto's zijn door Rik gemaakt.

Ik heb een video gemaakt die is te zien op:

<https://vimeo.com/search?q=1012806939>

De Oosterschelde blijft verbazen. De natuur onderwater blijft veranderen niet alleen met de seizoenen maar ook de overmacht van soorten verschuift.

Nu, 2024 bijna geen kreeften, bijna geen brokkelsterren, maar wel spectaculair zwemmende en kruipende platwormen.

De ruwe wrattenslak is ook z'n vrij nieuwe bewoner van de Oosterschelde.

De opnames zijn gemaakt bij de Zeelandbrug

De Vlinder 'bont zandoogje' zat op de heg op de camping

Tussen het duiken door bezoeken we Middelburg.
De stad is in de 2^e wereldoorlog heel zwaar beschadigd maar sfeervol hersteld.

Terug op de Kabeljauw zien we de herfst naderen, de vogels groepen samen om te gaan trekken.

Meerkoeten

Zwanen

Grote
zilverreiger

Zondag 22 september, van Blokzijl varen we naar het haventje De Belt, twee kilometer ten westen van Genemuiden. Daar blijven we liggen tot 1 oktober.

Het weer is omgeslagen, de herfst is begonnen.

Onder de bedstee in het vooronder staan de accu's van de boegschroef. We merkten dat het er een vreemde geur hing als we de boegschroef gebuikt hadden. Dus tijd voor een onderzoekje. De rechter zwarte knobbel is de hoofdschakelaar van de boegschroef. Die bleek heel warm te worden tijdens gebruik van het systeem.

Dus hebben we Mart Verheul, onze installateur, en de schakelaar vervangen voor een dikke bout. Toen ik de schakelaar openmaakte bleek een van de contacten al gedeeltelijk verbrand te zijn. Op de foto lijkt het er nog redelijk uit te zien maar het bakelieten huis was langzaam aan het smelten.

Het koperen contact is door de hitte verkleurd.

De zekering in dit systeem is 400 Ampère, die bleef heel. Maar de

schakelaar kon dat hoge amperage niet aan.

Zodra we in de buurt van Arnhem komen komt er een zware hoofdschakelaar in de boegschroef die wel bestand is tegen deze belasting.

Als we op dinsdag 1 oktober richting Zeewolde gaan blijkt de balgstuw van de Ramspol zijn jaarlijkse test te ondergaan. We kunnen dus niet verder en leggen aan, aan de kade van de Neushoornweg. Rond vijf uur

komt het vaarverkeer weer op gang en is de stuw kennelijk weer ontluicht.

Het is een wat desolate plek. 's Avonds komt een VW Golf komt op de kade zijn banden verbranden. Morgen kunnen we weer verder.

De blauwe reiger komen we overal tegen. het blijven mooie vogels. (daar denkt de kikker anders over vermoed ik)

De reuzenzwam *Meripilus giganteus*

De reuzenzwam wordt over het algemeen als oneetbaar beschouwd, vanwege het stugge vlees en de lichtzure smaak. Jongere exemplaren zijn smakelijker en worden naar verluidt in Japan gegeten. De reuzenzwam wordt regelmatig per vergissing gegeten wanneer ze wordt verward met de eetbare eikhaas. (Wikipedia)

Een kwikstaartje gluurt door de beslagen patrijspoort naar binnen tijdens haar jacht op spinnetjes.

2 oktober steken we alsnog het Keteldiep over en leggen vlakbij Elburg aan. Halen de bus op en brengen die een stuk richting Zeewolde. Daarna fietsen we terug naar de Kabeljauw.

Onderweg passeren we een bijzonder kunstwerk van Bob Gramsma. Het kunstwerk laat zien hoe de bodemopbouw is geweest.

Eerst is een kuil gegraven. Vervolgens zijn heipalen geslagen voor de stabiliteit. Tegen de wand van de kuil is spuitbeton tegenaan gezet. De trap en het midden profiel zijn geplaatst. Daarna is de omliggende grond weggegraven.

Meer info: <https://www.landartflevoland.nl/kunstwerken/bob-gramsma-riff-pd-18245/>

Als we arriveren in Zeewolde met de Kabeljauw worden we hartelijk ontvangen door Geert en Betty Hendrixsma.

Er is een apart walstroomnet aangelegd waar we gemakkelijk op kunnen inpluggen.

Drinkwater bunkeren kan aan de zuidzijde van de haven. Het is er prima voor elkaar.

Naast onze ligplaats wordt een restaurant gebouwd dat in april open moet gaan. Dus worden we ronds 7:00 uur gewekt door werkgeluiden. Waar we niet veel last van hebben als luie pensionado's

We bereiden ons voor op de reis naar Komodo, Indonesië.

Daarover meer in de volgende uitgave van het Logboek.

De volgende aflevering, Nr. 29 Komodo en verder.....